

stemte imod. *Bulgarien* optoges paa samme Maade med 35 Stemmer og *Costa Rica* med 38 Stemmer.

Med Hensyn til *Finlands* Optagelse havde det af Raadet behandlede Aalands-spørgsmaal voldt visse Vanskeligheder, idet der havde været rejst nogen Tvivl om, hvorvidt dette Spørgsmaals Afgørelse vilde være foregrebet ved *Finlands* Optagelse, idet Forbundsmedlemmerne ifølge Forbunds-pagtens Art. 10 paatager sig en vis Garanti for de optagne Staters territoriale Integritet. Fra Udvalgets Side var derfor forelagt følgende Udtalelse for Delegeretfor-samlingen:

„Udvalget udtaler sig for *Finlands* Optagelse i Folkenes Forbund, idet dog fremhæves, at denne Optagelse ikke skal kunne foregribe Forbundsraadets Afgørelse vedrørende det samme forelagte Aalandsspørgsmaal.“

Finland havde desuden i en Note givet Tilsagn om, saafremt finske Love skulde indeholde noget, som efter Forbundsraadets Undersøgelse maatte være i Strid med de i Traktaterne om Mindretalenes Retsstilling fastslaaede almindelige Grundsætninger, da at ville gøre de nødvendige Skridt til de paakrævede Reformere. *Finlands* Optagelse blev derefter vedtaget med 39 Stemmer.

Ogsaa *Luxemborgs* Optagelse havde fremkaldt visse særlige Spørgsmaal. I sin oprindelige Anmodning havde *Luxemborg* begæret Optagelse i Forbundet med Bibeholdelse af sin i *Londoner-Traktaten* af 11. Maj 1867 fastsatte permanente Neutralitet.*

Herom var ført en Del Forhandlinger med Raadet, men efter at Spørgsmaalet var bleven drøftet med vedkommende Underudvalg, hvorved *Luxemborg* særlig lagde

Vægt paa Fritagelse for Deltagelse i Folkeforbundets militære Aktioner, frafaldt den luxemborgske Delegation Anmodningen om en Særstilling, idet den efter denne Drøftelse var kommet til den Opfattelse, at *Luxemborgs* Ønske om ikke at „skulle skabe en egentlig Militærstyrke og yde militære Præstationer“, „var fuldkommen forenelig med de i Forbundspagten indeholdte Bestemmelser.“

Luxemborgs Optagelse blev derpaa vedtaget med 39 Stemmer.

Med Hensyn til *Armenien*, *Estland*, *Georgien*, *Letland* og *Lithauen* indstillede det 5. Udvalg, at disse Lande ganske vist ikke allerede nu skulde optages i Forbundet som fuldtberettigede Medlemmer, men at de dog skulde have Adgang til at være repræsenterede i de af Forbundet nedsatte tekniske Organisationer.

Armeniens Optagelse blev forkastet med 21 Stemmer mod 8. Man ansaa det herefter for rettest, under de foreliggende særlige Omstændigheder heller ikke at stemme for dette Lands Adgang til de tekniske Organisationer, hvorimod man vedtog det tidligere anførte „Ønskemaal“ i *Armeniens* Interesse.

Efter at der fra flere Delegationers Side var udtalt almindelig Sympati for Tanken om de baltiske Staters Optagelse, og baade *Kolumbia* og *Italien* positivt havde anbefalet disse Staters samt *Georgiens* Optagelse, besluttede Forsamlingen dog i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling, foreløbig ikke at optage de nævnte Lande, hvorimod der angaaende deres Repræsentation i tekniske Organisationer blev vedtaget følgende Ønskemaal:

„Indtil Delegeretforsamlingen træffer anden Afgørelse, er det ønskeligt, at disse Stater, forsaavidt de fremsætter Begæring

* I *Versaillestraktatens* Art. 40, 2. Stk. er det bestemt, at *Tyskland* giver sit Samtykke til Ophævelsen af *Luxemborgs* Neutralisering. Dette synes dog, da *Luxemborg* selv ikke har medundertegnet Traktaten, ikke at kunne være ensbetydende med, at Neutraliseringen er ophævet, saa meget mere som heller ikke *Nederlandene* og *Rusland*, der er blandt Garantmagterne af 1867, er Kontrahenter af *Versaillestraktaten*. Ikke desmindre synes man under Behandlingen af dette Spørgsmaal i *Genève* at være gaaet ud fra den Opfattelse, at *Luxemborgs* internationale Neutralisering er bortfaldet ved *Versaillestraktatens* Art. 40.